

været frie for denne høist kjedsommelige Forhandling, og jeg vil haabe, for dette unyttigt stillede Forslag. Det ærede Medlem gjorde mig Behreidelser med sin sædvanlige Snildhed, men han tog her stærkt fejl; det var ikke Snildhed at udkaste den Bestyldning, at jeg ikke skulde have fremhævet Tabet, men blot sagt, at der var beregnet 27,000 Rd. i Renter og Kommission, thi jeg sagde ikke et Ord Andet, end at jeg gjorde en Indvending imod Rigtigheden af at stille en Kommissionsregning op i dette Tilfælde, og jeg talte ikke om den Sum, vi have trykt liggende for os, det var jo i alle Medlemmers Hænder; men der var kun Andledning for mig til at sige, at det, at regne til Tab en Kommission, en forventet Fortjeneste, det forekommer mig at være en overmaade slet Smag, og jeg troer, at naar den hele Regning bliver opfat, vil Tabet betydeligt blive reduceret. Men det er ganske vist, at det ærede Medlem meget godt veed, at det hele Foretagende, den hele Bøgestrømsfog, staaer saaledes, som jeg har tilladt mig at erindre det ærede Thing om, og det ærede Medlem veed fuldkommen vel, at saavel han som jeg tilraade den daværende Minister ikke at licitere bort i Læsteviss, idet det vilde være fordeelsagtigere for Staten at give en rund Sum og ikke have med denne Kontrol pr. Læst at bestille. Det ærede Medlem veed ogsaa, at der var tre Licitationer, og han kjender den Mand, der formaaede Ministeren til at lade afholde en ny Licitation, fordi det forekom os at være en for stor Sum, der tidligere var forlangt for Arbejdet, og nu vil det ærede Medlem have, at Staten ikke maa nyde Godt af sin dhgtige Behandling af Sagen, men skal give den høiere Licitationspriis, der først blev forlangt, og han vil ikke have, at Staten maa slippe med den Priis, hvortil Arb idet er bortakkorderet og hvorefter det er udført, med en saadan Kempelse og en saadan Overbærenhed fra Regjeringens Side, at det næsten er eksempellost, thi Regjeringen har i dhre Domme betalt for Ting, som den ikke behøvede at betale for. Jeg paaftaaer derfor, at den ærede

Minister ikke er berettiget til at kalde det et Villighedskrav, thi der er ikke engang Spor af Villighedskrav paa de 2,000 Rd. og selvfølgelig endnu mindre paa de 12,000 Rd., som det ærede Medlem vil have, at vi skulle punge ud med.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ischering: Det ærede Medlem talte om, at de Entreprenører, hvorom der her er Spørgsmaal, arbejde for en Andens Regning; nei, nei, det gjorde de ikke; der var en Mand, som paatog sig Arbejdet; de vare blot hans Kautionister. En sliq Ytring af det ærede Medlem er altid et lille Forsøg paa at fremstille Sagen lidt anderledes, end den er. Derfor den ærede Minister virkelig meente, at han vilde være villig til at betale den lave Priis af 80 f. pr. Læst istedetfor 72 f., dersom det fra Uge til Uge kunde oplyses, hvad der var bragt op af Mudder, saa kunde det gjerne være muligt, at man kunde komme til et Resultat, som kunde være gunstigt for de Paagjældende, thi jeg troer, at det fra Uge til Uge kan oplyses, hvad der er udbragt ved Muddringen.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at Indenrigsministeren har meddeelt mig, at han ved en Sags Behandling i Landstinget er forhindret fra længere at blive her tilstede, men efter Bestaffenheden af de Forslag, som nu ere under Forhandling, og efterat Ministeren har havt Leilighed til at udtale sig, anseer jeg det ikke for nødvendigt at afbryde Forhandlingerne; jeg skal saaledes give Ordet til Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds.

H. Sage: Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Ischering) klagede over, at man under denne Forhandling havde indbraget Dplysninger, som ikke vedrørte Sagen. Jeg troer ogsaa det er rigtigt at holde